

Ο ΙΝΔΡΑΣ.

Ἡ ΖΩΓΡΑΦΙΑ αὕτη παριστάνει τὸν Ἴνδραν, βασιλέα τῶν οὐρανῶν, κατὰ τὴν Ἰνδικὴν μυθολογίαν. Εἰκονίζεται ὡς λευκὸς ἄνθρωπος, 1,000 ὀφθαλμοὺς ἔχων εἰς τὸ σῶμά του διεσκορπισμένους, ἐπὶ ἐλέφαντος καθήμενος μὲ κερανοὺς εἰς δύο ἀπὸ τὰς τέσσαρας χεῖράς του, καὶ μὲ τόξον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, προχωρῶν εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν του.

Κατὰ τὴν θεολογίαν τῶν Ἰνδῶν, ὑπάρχει μόνον εἰς ὑπερτάτος Θεὸς, καθαρὰ, ἀπλή, ἀφρημένη οὐσία, ἀνευ ἰδιοτήτων καὶ προσόντων, ἀκίνητος καὶ ἡρεμῶσα. Ἡ τελειότης συνίσταται εἰς τὴν παντελῆ ἡρεμίαν. Ἐπομένως, καὶ ἡ βούλησις ἀπλῶς τοῦ ὑπερτάτου ὄντος νὰ φανερώσῃ ἑαυτὸν, μεταβολὴ οὐσα ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης, ἤθελεν εἶσθαι κακὸν τι ἐξ ἀνάγκης, καὶ τὸ κακὸν τοῦτο μάλιστα ἤθελε μεταδοθῆν εἰς τὰ διὰ τῆς βουλήσεως παραχθέντα ἀποτελέσματα. Μ' ὅλον τοῦτο, δι' αἰτίας ἀνεξηγήτους, ἠθέλησέ ποτε ὁ Ὑπερτάτος νὰ μεταχειρισθῆ τὴν θεϊκὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν, καὶ παρήγαγε Βραχμᾶν τὸν δημιουργόν, Βισνοῦν τὸν διατηρητὴν, καὶ Σίβαν τὸν ἐξολοθρευτὴν. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀνώτεροι Θεοί, τοὺς ἀνωτέρω κατοικοῦντες οὐρανοὺς. Ἐκτός δὲ τούτων ὑπάρχουσι 330,000,000, τουτέστιν, ἄπειρος, ἀόριστος ἀριθμὸς κατωτέρων οὐρανίων θεῶν, οἰκούντων τοὺς κατωτέρω οὐρανοὺς. Ἐπὶ τούτων βασιλεύει ὁ Ἴνδρας. Διαρκεῖ δὲ ἡ βασιλεία του ἑκατὸν θεϊκοὺς ἐνιαυτοὺς· μετὰ τοὺς ὁποίους ἄλλος ἐκ τῶν θεῶν, τῶν γιγάντων, ἢ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς

ἑαυτοῦ ἰκανότητος ἀνυψοῦται εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. Ἡ θυσία ἵππου, ἑκατοντάκις γενομένη, ἀναβιβάζει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἴνδρα.

Παρὰ τὴν ἐν οὐρανοῖς ἐξουσίαν, ὁ Ἴνδρας νομίζεται ὅτι πέμπει τὴν βροχὴν καὶ τοὺς καρποφόρους καιροὺς. Ὅθεν γίνονται δεήσεις πρὸς αὐτὸν εἰς τὰς ἀνομβρίας, καὶ βραστὸν ὀρύζιον τὸν προσφέρεται κατὰ τὸ θέρος. Τελεῖται δὲ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἑορτὴ ἐτήσιος, συνωδευμένη μὲ ψαλμῳδίαν, μουσικὴν, χοροὺς, κλπ. Περὶ τῆς λατρείας του ὑποθέτουν ὅτι ἰσχύει νὰ προξενήσῃ πλοῦτη, οἶκον, υἷον, ἡδονὴν, ἢ καὶ τόπον μετὰ θάνατον εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Τοῦ Ἴνδρα, καίτοι ἐπουρανίου Θεοῦ καὶ βασιλέως, περιγράφουσι τὸν χαρακτῆρα ὡς ἀχρεϊστάτον καὶ ἀηδέστατον, ἀπὸ κακοβουλίας, χαμερπεῖς κλοπᾶς, καὶ βδελυρᾶν ἀκολασίαν βρύνοντα. Παριστάνεται ὡς παρὰ πολὺ ζηλότυπος μήπως ἄλλοι τινές, ἱεράς σκληραγωγίας ὑπομένοντες, ἤθελοῦ ὑπερβῆν αὐτὸν κατὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀξιοτήτα, καὶ οὕτω λάβειν τὸ αὐτοῦ βασίλειον. Διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς θρησκους τούτους ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, στέλλει γενικῶς δελεαστικὴν τινα γυναῖκα ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ αὐλῆς νὰ περιπάσῃ τὸν νοῦν των, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ κατακρημνίσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν κλίμακα τῆς θρησκευτικῆς ἀξίας, καὶ νὰ τοὺς πέμψῃ ὀπίσω εἰς ζωὴν ἡδονικὴν μετὰ τῶν ἀπατηλῶν μορφῶν τοῦ κόσμου. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ἔκλεψεν ἵππον ἀπὸ τινος βασιλέως, ὅστις ἐμελλεν

ἤδη τὴν ἑκατοστὴν φορὰν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν θυσίαν τοῦ ζώου τούτου. Τὰ περὶ τῆς ἀκολασίας αὐτοῦ ἡ κοσμιότης δὲν συγχωρεῖ οὔτε νὰ αἰνιχθῶμεν. Καίτοι βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν οἰκούντων ἐκεῖσε Θεῶν, πολλάκις ὁμῶς κατεπολεμήθη. Γίγας τις, νικήσας αὐτὸν μίαν φορὰν, τὸν ἔδρασε εἰς τοὺς ποδας τοῦ ἵππου του, ὅπου προσητημένος εἶλκετο, ἕως οὗ τὸν ἐλύτρωσεν ὁ Βραχμᾶς. Ἐξοχὸς τις σοφὸς ἐτέλεσέ ποτε θυσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἅπαντες οἱ Θεοὶ προσεκληθήσαν. Ὁ Ἰνδρας, πορευόμενος εἰς τὸ συμπόσιον, ἶδεν 60,000 πυγμαίων Βραχμᾶν, οἵτινες εἰς μάτην ἐζήτουν νὰ περᾶσιν τὸ ἴχνος δαμάλεως τινος πλήρης ὕδατος· κατὰ δυστυχίαν ἐπεριγέλασε τοὺς νάνους τούτους· αὐτοὶ δὲ τὸσον παρωργίσθησαν, ὥστε ἀπεφάσισαν νὰ διορίσωσι νέον Ἰνδραν, ὁ ὁποῖος νὰ νικήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν βασιλείαν. Ὁ ταλαίπωρος δὲ τὸσον ἐφοβήθη τὰς 60,000 τῶν πυγμαίων Βραχμᾶν, οἵτινες τὸ λακκίδιον τοῦ ὕδατος δὲν ἠμπόρουν νὰ ὑπερβῶσιν, ὥστε παρεκάλεσε τὸν Βραχμᾶν νὰ μεσολαβήσῃ, καὶ οὕτω σωθεὶς ἀπὸ τὴν ὀργὴν των διέμεινε ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Ὁ τόπος τῆς τοῦ Ἰνδρα διατριβῆς οὕτω πῶς περιγράφεται.—Κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τῶν Θεῶν Βίσβου—κούρμα. Εἶναι δὲ 800 μίλια τὴν περιφέρειαν, καὶ 40 τὸ ὕψος· οἱ κίονες αὐτοῦ συνίστανται ἀπὸ ἀδάμαντας· ἅπαντες οἱ ὑψηλοὶ θρόνοι του, κοῖται, κλπ., εἶναι ἀπὸ χρυσίον· καὶ τὰ παλάτια δ' αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ χρυσίον. Μὲ παντὸς εἶδους πολυτίμους πέτρας κεκοσμημένους, ἴασπιν, χρυσόλιθον, σάπφειρον, σμάραγον, κλπ. κλπ., ὑπερτερεῖ κατὰ τὴν λαμπρότητα δώδεκα ἡλίουσιν συνηνωμένους. Κύκλῳ αὐτοῦ ἔχει κήπους καὶ ἄλση περιέχοντα μεταξὺ ἄλλων δένδρων καὶ ἐν, τῶν ἀνθέων τοῦ ὁποίου ἡ εὐωδία ἐκτείνεται 800 μίλια, τουτέστι, πληροῦ ὄλον τὸν οὐρανόν. Λίμναι ὕδατος, θερμοῦ τὸν χειμῶνα, ψυχροῦ δὲ τὸ καλοκαίριον, ἀφθονοῦσιν ἀπὸ ἰχθῦς, ἐνυδρα πτηνὰ, ἐνυδρα κρίνα, κλπ. Παντοειδῆ δένδρα καὶ θάμνοι ἀνθοφόροι πλεονάζουν εἰς τοὺς κήπους τούτους. Αἱ αἰθραι εἶναι δροσερώταται· οὐδέποτε πνέουσιν ἀνεμοὶ ταραχώδεις· καὶ ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου ποτὲ δὲν εἶναι πνιγνῆρά. Σοφοί, Θεοὶ, ἀνεμοὶ, νέφη, καὶ ἄλλα ὄντα οὐράνια, κατοικοῦν εἰς τὸν παράδεισον τοῦτον. Οἱ κάτοικοι ἀδιακόπως τέρπονται μὲ εὐδᾶς, χοροὺς, μουσικὴν, καὶ παντὸς εἶδους εὐθυμίαν. Οὔτε νόσος, οὔτε λύπη, οὔτε θάνατοι αἰφνίδιοι, εὐρίσκονται εἰς τὰς χώρας ταύτας, οὔτε πάσχουν οἱ κάτοικοι ἀπὸ πείναν ἢ δίψαν.

Τοιοῦτοι, Χριστιανὲ ἀναγνώστα, εἶναι οἱ Θεοὶ, κατὰ τὸν πλαστὸν χαρακτῆρα τῶν ὁποίων μορφοῦται ὁ χαρακτῆρ τῶν ἑκατομμυρίων τῆς Ἰνδίας. Τοιοῦτος ὁ οὐρανός, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἑκατομμύρια ἐκεῖνα τῶν ὁμοειδῶν μας ζητοῦν νὰ φθάσωσι!

ΠΕΡΙ ΧΟΡΟΥ.

Εἰς τὸν 43 Ἀριθμὸν τῆς Ἀποδείκξης κατεχωρήσαμεν ἄρθρον περὶ Σωμασσίας, ὅπου μεταξὺ πολλῶν ὤφε-

λίμων γυμνασμάτων ἀνεφέρετο καὶ ὁ χορός. Ἄλλὰ βέβαια ἡμεῖς οὔτε φρονούμεν, οὔτ' ἐφρονούσαμεν ποτὲ, ὅτι οἱ συνήθεις ἑσπερινοὶ χοροὶ εἶναι δι' ὅποιονδήποτε λόγον ἀξιοσύστατοι. Ὡς πρὸς τὴν ὑγίαν μάλιστα αὐτοὶ ἀναντιρρήτως εἶναι ὀλέθριοι. Πολύαριθμοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες εἰς ἓνα θάλαμον συσσωρευόμενοι, σφοδρῶς συγκινούμενοι, καὶ ἀπὸ παμπληθῆ φῶτα περικυκλωμένοι, οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τὸ δῖον θερμαίνονται, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀέρα ἐξ ἀνάγκης διατρεῖουσιν· ἀφοῦ δὲ περισσῶς ἰδρώσαντες καὶ ἰκανῶς ἀπνηδημένοι παύσωσι τοῦ χοροῦ, βιασμένοι τότε, μεθ' ὥρας μεσονυχτίους, νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὸ ὑπαιθρον, πόσον ἄρα δὲν κινδυνεύουσι! Πολλοὶ καὶ πολλαὶ μάλιστα νεάνιδες, κατὰ τὴν γνώμην τινῶν ἀπὸ τοὺς ἐμπειροτέρους ἰατροὺς, καταθέτουσι τοιοῦτοτρόπως τὰ θεμέλια θανατηφόρων νόσων.

Θεωρούμενος δ' ὡς διασκέδασις ὁ χορός, εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐμπορεῖ νὰ γένη μὲ ἀθωότητα· ὁ Δαβὶδ ἐχόρευε μὲ ὄλην αὐτοῦ τὴν δύναμιν ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου· τοῦτο δ' ἐπραξε πλήρης θρησκευτικῆς χαρᾶς εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς κιβωτοῦ, τὴν ὁποίαν πολὺν χρόνον εἶχον κρατήσιν μεταξὺ των οἱ Φιλιισταῖοι. Ἄλλὰ τὴν σήμερον δὲν χορεύει κανεὶς βέβαια διὰ τοιαύτας αἰτίας. Ὁ χορός πολλάκις ἐπιφέρει φθοροποιὰ ἀποτελέσματα. Ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος χορεύσασα ὑπερήρησεν εἰς τὸν Ἡρώδη, ὅστις κατὰ συνέπειαν ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην. Μήπως καὶ τὴν σήμερον εἰς τοὺς χοροὺς δὲν δίδονται ὑποσχέσεις ἀμαρτωλαί, καὶ δὲν προκύπτουν ἐξ αὐτῶν πράξεις ἀνάλογοι;

Οὐδεὶς ἐμπορεῖ ν' ἀρνηθῆ ὅτι εἶδη τινὰ χοροῦ εἶναι ἄσημα· ὅλα δὲ γενικῶς τείνουν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον νὰ διεγείρωσι καὶ νὰ ὑποθάλωσιν αἰσθήματα ἀπρεπῆ, τῶν ὁποίων εἶναι πολλάκις ὀλέθρια τὰ ἀποτελέσματα. Τῆς νεολαίας τὰ αἰσθήματα ἀπαιτοῦσι χαλινόν, καὶ ὄχι κέντρον. Ἄλλ' ἐντὸς τοῦ χορευτηρίου τὰ πάντα ἐρεθίζουσι τὰς αἰσθήσεις.

Ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθη κοινωνικός, καὶ πρὸς ἄνεσιν καὶ γύμνασιν σωματικὴν ἀπαιτοῦνται βέβαια αἱ διασκέδασεις· ἀλλ' ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι πρέπει νὰ γίνωνται ὡς ἀρμοζεῖ εἰς νοερά καὶ ἀθάνατα ὄντα, καὶ ὅτι πάσης ἡμῶν πράξεως, εἴτε καλῆς εἴτε κακῆς, ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν λόγον.

ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ Εἰς τὴν ΓΑΛΛΙΑΝ.—

Τὸ 1838 ἐγίναν 5814 κατηγορίαι ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικῶν, ἀφορῶσαι 8014 κατηγορουμένους, ἐξ ὧν 2800 ἐγίναν δεκταὶ καθ' ὅλοκληρίαν, 1029 ἀπεβρίβησαν, 1425 ἐτροπολογήθησαν διὰ τῶν δηλωθεισῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, καὶ 893 κατήντησαν εἰς ἄπλᾶ ἀδικήματα. Ἐκ τῶν ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικῶν ἐμφανισθέντων 8014 κατηγορουμένων, 6554 ἦσαν ἄνδρες, καὶ 1480 γυναῖκες· ἐκ δὲ τῶν τελευταίων τούτων 383 ἐπαλλακούντο, ἢ εἶχον, πρὶν κατηγορηθῆσαι, φυσικὰ τέκνα.

Ἐξ ὧν τῶν ἐπὶ κακουργήμασι κατηγορηθέντων 5123 κατεδικάσθησαν· ἐξ αὐτῶν 44 εἰς θάνατον, καὶ 198 εἰς διὰ βίου δεσμᾶ.

Αἱ ἀθωώσεις ἀνελογίζοντο τῶν μὲν ἀνδρῶν 34 ἐπὶ τοῖς 100, τῶν δὲ γυναικῶν 42 ἐπὶ τοῖς 100.